

tilsynet for et helt uoverkommeligt arbejde med at give regler på en række områder, hvor der i forvejen findes en god, gængs praksis, der i et vist omfang er nedfældet i „anerkendte normer“.

Direktoratet for arbejdstilsynet må imidlertid forbeholde sig ret til konkret at skønne over, om en norm eller standard i alle dens ord og punkter skal anerkendes af arbejdstilsynet.

Da lovforslagets formulering kan give indtryk af, at anerkendte normer eller standarder uden videre har en betydning, som der ikke altid er dækning for, vil arbejdsministeriet derfor stille forslag om, at disse bestemmelser udgår af lovforslaget.

Det bemærkes, at dette ikke ændrer det forhold, som er omtalt i bemærkningerne til § 38, stk. 2, nemlig at anerkendte normer og standarder efter omstændighederne kan anvendes som et element ved vurdering af, om arbejdsforholdene er sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige. Det vil endvidere fortsat være hensigtsmæssigt, at man ved udfærdigelsen af administrative bekendtgørelser, cirkulærer, regulativer og lignende forskrifter i henhold til loven så vidt muligt henviser til bestemte anerkendte normer og standarder. I den forbindelse vil overtrædelse heraf kunne gøres strafbar med hjemmel i den forslåede § 84.

Spørgsmål 38:

ad § 38, stk. 2. Finder ministeren det ikke betænkeligt, at personer vil kunne straffes for overtrædelse af et så vagt begreb som „anerkendte normer“?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 37. Efter bortfald af de omhandlede bestemmelser vil det efter arbejdsministeriets opfattelse være helt klart, at undladelse af at følge en anerkendt norm eller standard ikke uden videre er strafbar. Dette vil kun være tilfældet, hvor det udtrykkeligt er fastsat i en administrativ forskrift, jfr. § 84. I andre tilfælde kan anerkendte normer og standarder indgå som et element ved vurderingen af, om et forhold er strafbart.

Spørgsmål 39:

ad § 39. Efter hvilke retningslinier skal de hygiejniske grænseværdier udregnes?

Svar:

Der findes ikke faste regler for „udregning“ af hygiejniske grænseværdier, idet disse fastsættes ud fra en række kriterier. Ved fastsættelsen indgår forskellige faktorer i overvejelserne: hvor stor en sikkerhed skal man regne med? Kan man tage noget hensyn til særlig følsomme individer, eller slet ikke? o.s.v.

En grænseværdi for en blanding beregnes, når man kender grænseværdierne for blandingens enkelte stoffer ved anvendelse af additionsformlen

$$\frac{C_1}{HG\bar{V}_1} + \frac{C_2}{HG\bar{V}_2} + \dots$$

hvor C_1 er koncentrationen af komponent 1 og $HG\bar{V}_1$ den tilsvarende grænseværdi, og så fremdeles. Brøksummen skal være under 1, for at grænseværdien for blandingen ikke er overskredet.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvordan aktuelt målte koncentrationer skal vurderes i forhold til grænseværdierne, bemærkes, at der af de målte værdier beregnes et tidsvejet gennemsnit, der sammenlignes med fastsatte $HG\bar{V}$. Der er dog fastsat grænser for tilladte overskridelser. Hvor der er tale om loftsværdier, tillades ingen overskridelse overhovedet.

Spørgsmål 40:

ad § 39. Findes der forskel for beregningen af de hygiejniske grænseværdier i forhold til de eksisterende AGV -værdier?

Svar:

Man går ud fra, at der tænkes på de såkaldte $HG\bar{V}$ -værdier, d.v.s. hygiejniske grænseværdier, der fastsættes efter de generelle retningslinier, der er nævnt i besvarelsen af spørgsmål 67.

Der henvises i øvrigt til vedlagte artikel i PAS PÅ af forstander, cand mag. Børge Fallentin, SIFA. (Ikke genoptrykt).

Spørgsmål 41:

ad § 39: Udvalget udbeder sig oplysning om indholdet af det tilsvarende norske lovforslag § 16, stk. 3.

Svar:

§ 16, stk. 3, i det norske Kommunal- og arbejdsdepartements udkast til lov om ar-